CZEDËS A DZYSÔ

Czedës, tak mie sã mekcy, wszëtkò bëło lepszé. Lëft swiéższi. Trôwa barżi zelonô. Lëdze dlô se żëczlëwszi. Sąsôd drëszniészi. Mlékò bielszé. Wòda czëstszô. Sznaps promilniészi. Białczi snôżniészé, a chłopi – dzérsczészi. Kùrë sã lepi niosłë. Gùlôcze dłëżi gùlgòtałë na jednym dechù. Kaczczi zybòtałë sã barżi na bòczi. Bùcze chrochtałë òd serca a miałë wiãcy miãsa. Ludkòwie trzimelë w miészkach wicy dëtków. Wiatrë wiałë mòcni. Lżi sã òddichało. Słuńce stojãło wëżi. Kam précz szmërgniãti dorazu stôwôł sã wãdżelnym kamã. Cygaretë bëłë zdrowszé. Szokòladë a bómczi – słodszé a kaloriczniészé. Mòrze lepi chwarszczëło. Piôsk bél skrzëplëwszi. Kòleczkò – òkrãglészé. Sztërëkańt – sztërëkańtniészi. Szło kùpic lepszé a tańszé towôrë. Słowa wicy znaczëłë. Mùzyczi dało sã słëchac, a nawetkã jã nócëc a do ni tańcowac. Piécczi grzałë cepli a mróz bél znobniészi. W szkòłach nie bëło tak jimrotno, a w robòce – zgniło. Radio nadôwało dłëżi jak 24 gòdzënë na dobã, a internét bél dzélëskò chùtczészi. Wiérny wrzucelë papiérni do czipk. Mëdło lepi mëło. Grzésznicë sã mòdlëlë gòrlëwi. Szpece òd manieniô wmòdliwelë skùteczni. Prasowi rzecznicë rozmielë głôdkni zmëdliwac. Tobaka bëła zażiwniészô, a piwkò – wgłówkãwlézniészé.

Czedës, tak mie sã mekcy, wszëtkò bëło lepszé. Lëft swiéższi. (...) Dzysô to nie je wczora. Colemało je gòrzi. Lëft krodzy zesmiardwònieniô.

Dzysô to nie je wczora. Colemało je gòrzi. Lëft krodzy zesmiardwònieniô. Trôwa je zelonô, ale psëska niemòżebno w miastach na niã robią, jaż do zbrunieniô i zażółceniô. Lëdzëska jedno drëdżémù wilkã, baranã, a slépcëje, a sã blészczi. Sąsôdze w chëczëskach w trón zamknionëch leno tedë òtmikają, czej brifka abò jima pizzã zahalają. W krowim mlékù je tëli chemie, że mòże miesądz stojec pò wëdojenim i bòdôj swiécy w cemnoscë. Wòdã mają różnyma szëjsoma tak „ùbòkadnioné", że zdrowi je pic ju mlékò... Sznaps je corôz słabszi i niechtërny gò jakno lémòniadã żłãpią. Białczi nie są taczé piãkné, bò sznaps je gòrszi, a chłopi są słabszi, bò białczi są mòcniészé. Kùrë są ju wëniosłé, bò mùszi jima eùropejszcé szlagrë z Eùrowizje pùszczac, czej sedzą na jajach. Kaczczi są baro wôżné, bò są wësok zaszłé. Bùcze są swiniama leno w brukselszczi bùchce. W miészkach je mało dëtków, bò wszëtkò je mùsz w bankù trzëmac, na kònce. Wiatrë są wiaterkama, chòcô tej-sej jaczi amerikańszczi krãcëszk sã na pòlszcé përdëgónë zapùscy. Òddëchac ni ma czim, bò corôz mni jesmë wòlny na swòjim. Słuńce je zeszłé w dół, bò je cygnie do zôpadu, jaż zańdze. Kam précz cësniãti trôfiô do zagrańcznégò robòtnika zeza wschòdny grańcë, co je w Pòlsce mùrôrzã abò malôrzã. Cygaretë szkòdzą òd samégò czëtaniô ò tim, co minyster zdrowiô prawi. Te same szokòladë a bómczi nie szmakają jak czedës. Mòrze szëmi wcyg tã samã pòlską spiéwã: *nasza flota, choć nieduża...* Piôsk skrzëpi: *bãdze lepi, bãdze lepi.* Kòleczkò to je colemało tëli, co trzëkańt. Sztërëkańt zgrôwô do piãckańta, tec je wiedzec, że w grëpie wieselni. Wicy jak pòłowa prizu towôrów to są pòdatczi. Słowa, skażoné kómpùtrowim skrócywanim – znaczą corôz mni. Dzys dnia sã nie tańcëje do mùzyczi, bò jedurné, co mòże przë tim robic – to deptanié strzédno kwasny kapùstë abò zumbòwé slôdkòwanié. Ò spiéwanim ni ma mòwë, bò bez mikrofóna dzewiãcdzesąt procéńt spiéwającëch nie je czëc a rozmiôc. Temù, że òstro jidze globalné òceplenié, piécczi są na dżewałt rozbiéróné. Je wicy a wicy krémów dô smarowaniô pò całim òbczas słuńcowégò kąpaniô. W szkòle sã nie ùczi, le sztrejkùje. W robòce – czekô na dłudżé wikeńdë. Gazétë wëpiérô telewizjô, radio – internét, a tegò diôchła za bòga nie jidze wënëkac. Wiérny w kòscele barżi òpasëją, cobë jich chto, bróń Bòże, nie zaszedł òd tëłu czë na klëcząco. Do tegò w taczi Francëji mògą sã żiwcã ùpiec, bò takô kòl nich terô je móda na pòdpôliwanié różnëch *nostradamów*. Mëdło ju zbrzëdło, bò są płinë do kąpielë, a w môl rãczników – dmùchawë – w kòżdą dzurã prawie. Z cnotlëwëch sã smieją, a grzészników – chwôlą. Nierozëmnémù człowiekòwi wtromòlą wszëtkò, co le chcą: òd szwajcarsczich franków, przez jakąms szotorã, pò na pół zgniłé jabkò. Leno tobaka cë, białkò czë chłopie – równo nozdrë sztopie...

TÓMK FÓPKA